

[Ebba Strangs.]

udvalget igen, og det, der nu er vigtigt for os, er vel at få samling på alle de mange besvarelser, der henligger fra sidste samling, hvor der blev stillet en lang række spørgsmål, og se at få besvarelserne hjem på de spørgsmål, der endnu ikke er besvaret.

Det er, som også andre ordførere har sagt, nemlig en lidt problematisk sag, vi er i gang med her. Det er først og fremmest ligesom ved det foregående forslag, vi behandlede, om ligestillingen af ægtefæller et spørgsmål om en forenklet skattelovgivning og en forenklet pensionslovgivning. Ingen af de to forenklinger opnås ved dette forslag, og det vil jo nok skuffe mange, der, som hr. Jørgen Junior så rigtigt sagde, har gået og ventet på, at netop dette lovforslag skulle lette pensionisternes kår. Det gør det ikke. Jo, det gør det altså for de to hundrede tusindes vedkommende, der ryger ud af skattesystemet, og det er naturligvis i sig selv en lettelse for de mennesker, det handler om, og også en administrativ forenkling. Det er de to ting, vi fra socialistisk folkepartis side vil lægge vægt på, når vi skal tage stilling til, hvorvidt vi kan gå ind for forslaget eller ej.

Der er også en anden ting — det er i det hele taget sådan, at jeg er enig med både hr. Stetter og hr. Jørgen Junior i flere ting i dag, og det vil jeg da påpege, da det jo ikke er så tit, det sker — og det er, at der altså stadig væk er det spørgsmål, om man ikke kunne klare de her ting ved en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse, om det ikke ville gøre det lettere for pensionisterne at kunne overse situationen.

Med hensyn til pensionsloven er der et enkelt stykke i bemærkningerne, jeg godt lige vil nævne. Det er dér, hvor der står, at når lovforslaget bevirker, at pensionister ikke vil kunne udnytte deres ligningsmæssige fradrag fuldt ud, så skal der kunne ydes personlige tillæg af rådighedsbeløbet, hvor nedgangen i den disponible indtægt er så væsentlig, at pensionisterne derved bliver særlig vanskeligt økonomisk stillet. Det er en passus, som jeg ikke er særlig glad for, fordi jeg har indtryk af, at kommunerne netop her ved overgangen til bistandsloven er meget påholdende med at bruge rådighedsbeløbet. Vi får vældig mange klager ude omkring fra kommunerne over, at rådighedsbeløbet ikke bruges i det omfang, det

har været brugt tidligere, under indtryk af den almindelige økonomiske nedgangsperiode, som vi er inde i, og som naturligvis rammer pensionisterne særlig hårdt.

Der er også hele spørgsmålet om afviklingen af det særlige bundfradrag, som de enlige pensionister har fået. Dét må vi også have nogle spørgsmål besvaret om, hvorvidt netop denne gruppe, der jo personligt bliver ramt at dette forslag, sikres en indkomst, der ikke er ringere end den, de har i øjeblikket.

Der er i det hele taget stadig væk nogle problemer tilbage, og jeg vil godt sige, at vi naturligvis vil arbejde positivt videre med forslaget. Det gjorde vi også i første samling. Vi afviser det ikke, men vi håber, at vi ved et udvalgsarbejde kan finde frem til en mere enkel, overskuelig og administrerbar lovgivning med hensyn til pensionsbeskatning end den, vi har her. Det mener vi ikke kan gøres uden en skattereform — og den er der jo stadig væk ikke lagt op til — hvor man dels forhøjer den skattefrie bundgrænse, dels strækker det første trin i progressionsbeskatningen længere end i dag.

Men vi vil arbejde videre med det i udvalget. Der ligger nok stadig væk et stort arbejde, inden vi er færdige med det her lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige, at så længe vi har eksisteret, har vi hele tiden ønsket, at der skulle være skattefrihed for de sociale pensioner, hvilket vi har fremført mangfoldige gange. Derfor kan vi da ikke se med modvilje på, at regeringen nu fremkommer med et forslag om at fritage de sociale pensioner for skat.

Det lovforslag, som ligger her, og som jo er en genfremsættelse, som vi nu har hørt mangfoldige gange, uden de såkaldte transbestemte ydelser i, kan måske tilgodese nogle af vore synspunkter, men vi må dog sige, at det just ikke var på den måde, vi ønskede det skulle gøres. Nu kan man jo beskyldte ministeren for meget, han kan jo have nok at bære endda, men jeg synes da i al fald ikke, ministeren skal have skyld for, at han ikke har prøvet på at løse opgaven her på forsvarlig måde. Det er da klart, at når der i dette ting ikke er vilje til at yde, hvad der skal til, så er det ikke muligt at løse denne opgave. Det kan, så vidt jeg kan